

*Борис
Пастернак*

10.02.1890- 30.05.1960

Кулик Олена,
Попета Володимир
114-дв

*Борис Пастернак
— російський
письменник, один з
найбільших поетів
XX століття,
лауреат
Нобелівської премії
з літератури
(1958).*

- Борис Леонідович Пастернак народився 10 лютого 1890 в Москві, в сім'ї академіка живопису Л. О. Пастернака. У будинку часто збиралися музиканти, художники, письменники, ріс він у творчій атмосфері. У 1903 році юнак впав з коня і зламав ногу. Через це Пастернак на все життя залишився кульгавим, хоча і приховував як міг своє каліцтво. Борис стає учнем П'ятої Московської гімназії в 1905 році. Він продовжує займатися музикою і пробує писати твори сам. Крім цього майбутній поет займається живописом.

—РУМЯНЦЕВСКИЙ МУЗЕЙ.—

—LE MUSÉE DE ROUMIANTZEW.—

POSTED AT: WWW.ELLF.RU

—ИВЕРСКИЯ ВОРОТА.—

—LA PORTE D'IVERSKY.—

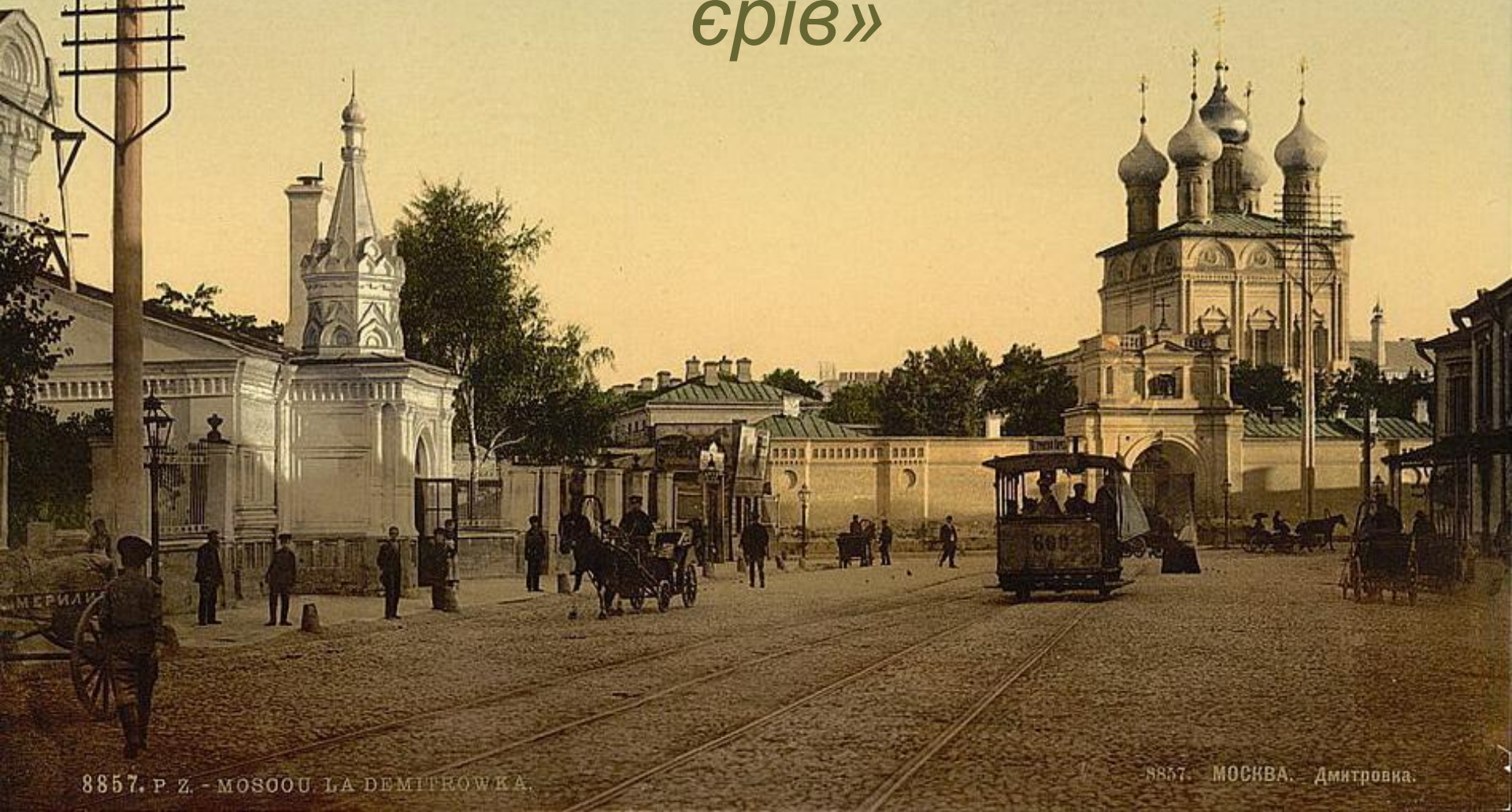
PHOTOGRAPHIE & TRIERAGE POSTED AT: WWW.ELLF.RU

Петербург — Cattedrale de Kazan (sulla Prospettiva Nevsky)

- У 1908 році Борис Леонідович стає студентом Московського університету. Він вчиться на філософському відділенні. Перші несміливі віршовані дослідження припали на 1909, але тоді Пастернак не надавав їм значення. Після випуску примкнув до «Мусагетам», потім до футуристичної об'єднання «Центрифуга». Після революції лише підтримував зв'язок з «ЛЕФом», проте сам більше ні в які гуртки не вступав.

Перша збірка виходить в 1916 році і називається «Поверх бар'єрів»

- У 1921 році родина Бориса Леонідовича емігрує до Берліна. Після цього поет активно підтримує зв'язок з усіма творчими діячами, що покинули країну. Рік потому він одружується на Євгенії Лур'є. У них народився син Євген. Тоді ж виходить книга віршів «Сестра моя — життя». У двадцяті роки вийшов ще ряд збірок, з'являються перші дослідження в прозі.

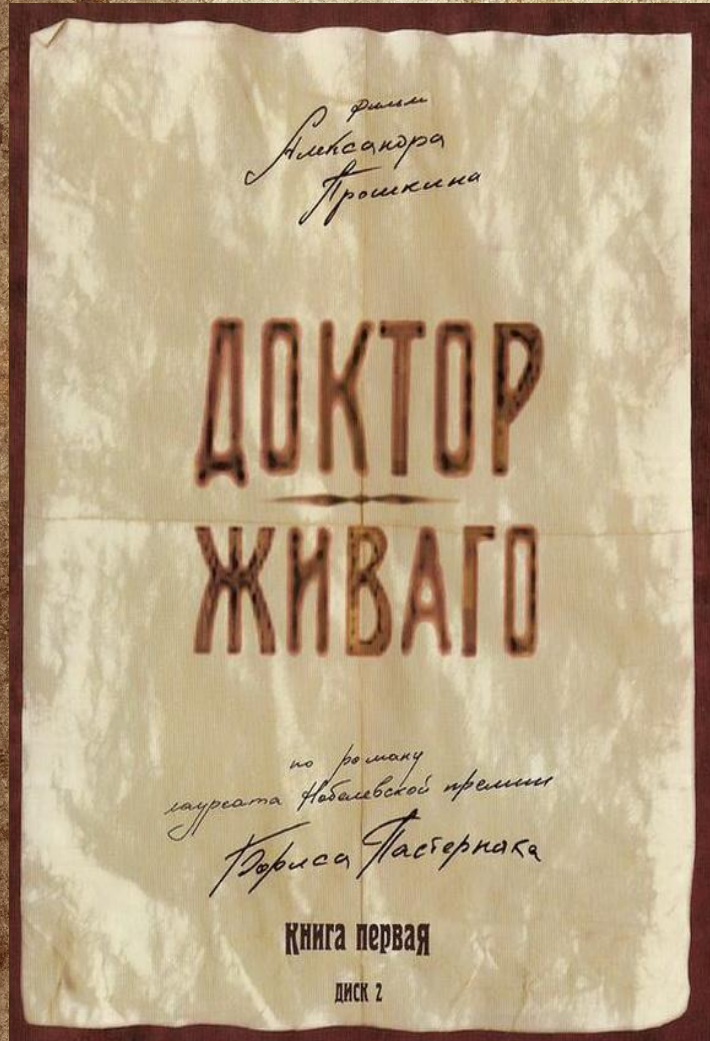
- Наступне десятиліття присвячено роботі над автобіографічними нарисами «Охоронна грамота». Саме в тридцяті роки Пастернак отримує визнання. У середині десятиліття з'являється книга «Друге народження», в якій Борис Леонідович пробує писати в дусі радянської епохи. У 1932 році розлучається з Лур'є і одружується на Зінаїді Нейгауз. Через п'ять років у пари народжується син, названий на честь дідуся Леонідом.

*Б. и. Е. Пастернаки с сыном.
Фото М. Наппельбаума. 1924 г.*

Спочатку ставлення радянської влади і зокрема Йосипа Сталіна до поета було прихильним. Пастернаку вдалося домогтися звільнення з в'язниці Миколая та Льва Гумільових (чоловік і син Ахматовой). Він також відправляє вождю збірку віршів і присвячує йому два твори. Однак ближче до сорокових радянська влада змінює свою милість. У сорокових роках переводить зарубіжну класику — твори Шекспіра, Гете та інших. Цим і заробляє на життя.

- Вершина творчості Пастернака — роман «Доктор Живаго» — створювався десять років, з 1945 по 1955. Однак батьківщина заборонила друкувати роман, тому «Доктор Живаго» був опублікований закордоном — в Італії в 1957 році. Це призвело до засудження письменника в СРСР, виключенню зі Спілки письменників і подальшого цькування. 1958 — Пастернак отримав за «Доктора Живаго» Нобелівську премію. Цькування стало причиною нервового розладу поета, яке в підсумку призвело до раку легенів і смерті. Борис Леонідович так і не встиг дописати п'єсу «Сліпа красуня». Помер Пастернак у себе вдома, в ліжку, з якого вже давно не піднімався, в 1960 році, 30 травня.

Уривки віршів

Единственные дни

На протяженьє многих зим
Я помню дни солнцеворота,
И каждый был неповторим
И повторялся вновь без
счета.

И целая их череда

Составилась мало-помалу –
Тех дней единственных,
когда Нам кажется, что
время стало.

Я помню их наперечет:
Зима подходит к середине,
Дороги мокнут, с крыш
течет
И солнце греется на
льдине...

Любить иных - тяжелый крест...

Любить иных - тяжелый крест,
А ты прекрасна без извилин,
И прелести твоей секрет
Разгадке жизни равносильна.

Весною слышен шорох снов
И шелест новостей и истин.
Ты из семьи таких основ.
Твой смысл, как воздух,
бескорыстен. Легко
проснуться и прозреть,
Словесный сор из сердца
вытрясть
И жить, не засоряясь впредь,
Все это - не большая
хитрость...

Дякую за перегляд!